

novca. prejšnjega župana v Zagrebu? Njegova krivica je to, da ni upognil svojega tilnika madjarski sili. — Povodenj je po Ogerskem in Poljskem naredila veliko škode, vendar pa je je sedaj že blizu konec. — Postavi gledé obdačenja žganih pijač ne upirajo se poljski poslanci, vsaj ne preveč in bode tedaj že iz nje resnica.

Vunanje države. Dne 11. aprila imajo sv. Oče v Rimu sv. mešo v cerkvi sv. Petra. Pri njej bodo torej lahko romarji v pričo. — Minister Crispi je v italijanski zbornici nekako razodel, čemu da je tripelalijanca za Italijo potrebna. On misli, da za to, naj ostane še nadalje Rim v rokah kralja Humberta. Ali je pa na tem kaj resnice, to daje se le težko reči. — Ministerstvo francoske republike postopa jako krepko zoper generala Boulangerja. Odbor, ki ima preiskavo zoper njega v rokah, je bojda tudi zoper generala in le-ta tedaj izgine najbrž za nekaj časa s površja. — Znani „zet“, Wilson, je rešen, najvišja sodnija je izrekla, da se ni zagrešil zoper kako postavo in se torej ne more obsoditi. No za male ljudi imajo „luknjo“, za visoke pa jih ni tudi na francoskih tleh. — V angleškem drž. zboru je vedno pričkanje za to, ali in kaj se naj dovoli ubogim Ircem in vselej je konec to, da ostane vse pri starem. Pravičnim biti je tudi Anglijcem težko. — Nemški cesar je imenoval cesarjeviča Viljema za svojega namestnika. Cesar torej sam čuti, da njegovih dni ne bode več dolgo. Bismarku ne ugaja več zrak na cesarskem dvoru v Berlinu, vsaj tako dobro ne, kakor za starega Viljema. Pravi se, da misli mož bolj, kakor kedaj — na slovo. Da ni cesar bolen, bilo bi to verjetno, toda sedaj ni za to, da se verjame. — Rusija ima tudi svojo povodenj in škode je napravila reka Visla posebno pri dveh trdnjavah ali pa je to le kje izgovor, da ji ležje popravljajo, ne da katera država moti v tem Rusijo. — Rumunski kralj in kraljica sta bila zadnji teden na Dunaji in so ju svitli cesar sami pričakali na kolodvoru. Političnih namenov pa se pravi, da kralj ni imel, ni za to, da je šel v Berlin, ni za to, da je prišel na Dunaj. Človek verjame ležje nasprotno. — Mati Koburškega princea, princesinja Klementina, je odpotovala iz Bolgarije in hudobni jeziki so zdaj vsi na tem, da pojde za materjo tudi sin, princ Ferdinand ter prepusti knežji stol Bolgarije, komur se kje poljubi sesti na-nj. Kar tako naglo pa še knez že ne stori tega. — Srbija pomnožuje svoje vojaštvo, ona ima sedaj stalno armado in ljudsko vojno. Le-ta je podobna našim domobrancem. — Pri Turkih prevladuje strah, da dobodo vojsko v Aziji, to pa od strani Rusov. Pogodbe gledé prekopa Suez še sultan ni podpisal. — V Črni gori je lakota in daje vlada sama ljudem živeža, toda le za kako delo. Dela torej ne plačuje v denarji. — Grški kraljevič Kon-

stantin se je zaročil s hčerjo nemškega cesarja Friderika. — V Masavi še stojé stvari, kakor doslej ter je negotovo, ali se sprimate italijanska in abesinska vojna. Italija je pač mislila, da ji bode kdo drug za klešče, toda doslej ga ni našla. Leta 1859 in 1866 je bilo za-njo bolj veselo!

Za poduk in kratek čas.

Kruci v Veržeji.

(Dalje.)

Nekoliko časa so zdaj Kruci mirovali, da so si rane zalizali, nekega dne pa dobi Ropoša spet glas, da nameravajo Kruci Veržence obiskati. Ropoša svoje vojake dobro oboroži in razpostavi, da pazijo, od katerega kraja bi nepoklicani gostje prišli. Tokrat so prihajali prek Mure na severozahodni strani. Zdaj so poslali Kruci poslanca naprej, ki je naznanil Veržencem, da oni prihajajo kot prijatelji in jim nočejo ničesar vzeti, nikomur nikšega zla véiniti, samo Štefana Ropoša jim naj izdajo. A Verženci so poslancu odgovorili: „Ropoša vam ne moremo dati, ker nam je Ropoša ljubši, nego vaše prijateljstvo“.

Ko Kruci vidijo, da Verženci Ropoša ne izdajo, a ž njim se meriti ne upajo, vrnili so se spet na Ogersko.

Največi sovražnik Ropošev je bil neki remešnjak iz Bakovec na Ogerskem. Da bi ga dražil, pisal je enkrat Ropoši, naj mu pošlje dva funta svojega mesa v Bakovec. Ropoša odgovori, naj si pride sam ponj, kajti on ne vé, s kom bi mu ga poslal. Enkrat se preobleče Bakovski remešnjak po Veržensko, vzame puško in lovskega psa ter gre na Veržensko polje loviti, kakor kakšni domači lovec. Ropoša je ravno na svoji njivi oral, ko se bliža nepoznani lovec, a k sreči še ga Ropoša v pravem času spozna, zgrabi puško, katero mu je nosil plavec tudi pri oranju in „pifpaf“ počite obe puški naenkrat. Ogerski Kruc se je raztegnil po njivi, kakor je bil dolg ter je zdehnil svojo dušo. Ropoša pa rekši: „Ti si mi pisal po dva funta mojega mesa, zdaj pa si mi prinesel celi cent svojega“, je dalje oral, kakor bi se ne bilo nič zgodilo.

Da bi se zavoljo napravljene škode nad Kruci maščeval, šel je včasih Ropoša s svojim krdelom tudi čez Muro na Ogersko plenit.

Pismo od leta 1704 poroča, da je Ropoševo krdelo povrnilo napad Krucev na Ogerskem ter prignalo s seboj 29 glav živine, namreč 3 vole, 21 krav in 5 telic.

Enkrat je hodil tudi v Brkovec nad svojega nasprotnika. Iz Brkovec je vse pobegnilo in ko Ropoša preiskuje hiše, ne najde nikogar, razven majhnega deteta v zibelci. Razdražen

Ropoša mahne s svojim mečem ter preseka zibelko z otrokom vred.

Vkljub tolikim nevarnostim, v katerih je bil Ropoša, dosegel je veliko starost in smrt je prišla ponj domov dne 3. junija 1746. Pripoveduje se, da je jako težko umiral in da je zadnji čas vedno blodil o tistem detetu, ki ga je bil v zibelki presekal.

Verženci še se Čopora in Ropoša često spominjajo. Kedar slišijo po trgu tamborja bobnati, pravijo, da boben poje: „Čopora ni, Ropoša ni, ga ni, ga ni, regenta ni, regenta ni“, kakor da bi še boben za-nj po njih žaloval.

Največo škodo so Kruci naredili Veržencem leta 1704. Takrat so Veržeje premagali in ondi delali, kakor divjaki. Ohranjeno še je v Verženskem zborniku pismo, ki pravi, da so takrat Veržencem Kruci naredili 3304 fl. 48 kr. škode. In sicer se je ta škoda na posamezne tako le razdelila:

1. Cerkvi so vzeli Kruci kelih vreden 50 fl.;
2. Mihajlu Jurinču novo suknjo (12 fl.), dva rdeča ovratnika, tri kožuhe in gotovega denarja 82 fl.;
3. Lovru Voršiču denarja 145 fl., tri kožuhe in zanjke za 52 fl., štirnajst štrtinjakov vina (280 fl.), štiri postelje (23 fl.) in cinato posodo vredno 26 fl. (Konec prih.)

Smešnica 13. Bolnik: „Čujte, g. doktor, lepo Vas prosim, pogledjte, kedar umrjem, v moja prsa. V njih mora nekaj tičati, kajti tišči me strašno v njih“. — Zdravnik: „Če bode mogoče, rad Vam izpolnim željo, toda čemu bi to bilo?“ „O“, odvrne bolnik. „strašno rad bi vedel, kaj je bilo to v mojih prsih“.

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je daroval 1000 gld. za dijaško semenišče v Celovci.

(Umivanje nog.) Dnes, na veliki četrtek so Njih ekselencija, mil. knezoškof imeli v stolni cerkvi običanje umivanje nog. Bilo je pri tem 12 apostolov, to je častitljivih starčkov Mariborskega mesta. Njih leta šteje skupaj lepo število, namreč 989 let.

(Izvolitev.) Notarijatska komora v Celji si je izvolila g. L. Baša, c. kr. notarja v Celji za predsednika.

(Okr. hranilnica.) Odkar je okr. zastop v št. Lenartu v slov. goricah v rokah narodnih mož, pričakovali smo z vsacim dnevom, da prevzame tudi okr. hranilnico v svoje roke. Kakor se nam poroča, se je to pa te dni že zgodilo.

(Jo ur fix.) Vzpored zadnje zabave v slov. čitalnici v Mariboru se je, kakor se nam poroča, kaj lepo izvršil in gre posebno hvala go-

spém in gospodičinam, ki so pri njem sodelovale, v njih vrsti pa še posebej gospodičinama Sernece in Berdajs in gospej Šunko.

(Bralno društvo.) Kakor se nam piše, snuje se v Braslovčah „bralno društvo“ in se je dne 4. marcija že prosilo za potrjenje pravil društva. Mi želimo društvu veselega napredka in pa, česar nočemo zamolčati, tudi vztrajnosti. Brez nje bi tako društvo, da si bi lahko koristilo veliko, prehitro zaspalo.

(Vabilo.) Letošnje spomladansko, glavno zborovanje cesarjevič Rudolfovega sadjerejskega društva za Spod. Štajar bode v nedeljo, dne 8. aprila popoldne ob 3. uri v Šentjurji in sicer v šolskem poslopji po tem-le obravnavalnem vzporedu: 1. Poročilo ravnateljstvo; 2. Poročilo blagajnikovo; 3. „O sadjereji“, prednaša gosp. Matijašič, potovalni učitelj kmetijstva; 4. Predlogi. K temu zborovanju se prijazno vabijo vsi p. n. udje in sploh vneti sadjarji.

Ravnateljstvo.

(„Angeljček.“) Štrti zvezek „Angeljčka“, ki ga izdaja marljivi katehet nunskih šol v Ljubljani, č. g. Anton Kržič, ima lepih reči za otroke in še posebej za nje, ki gredo k prvemu sv. obhajilu. Stane samo 12 kr. in pa pošto. Dobi se v „kat. bukvarni“ v Ljubljani.

(Smrtna kosa.) Predvčeranjim je pri sv. Trojici v slov. goricah umrl gospod Ferdo Čížek. Njegov brat še deluje sedaj kot nadučitelj v Pilštanji. Čast spominu ranjcega vestnega učitelja!

(Judje.) Na Dunaji je zadnje dni dobilo 20 dijakov na tamošnjem vseučilišči čast in pravico „doktorja vsega zdravništva“. Med temi je samo 5 kristijanov, 15 pa je — judov. Ljubi Bog, kaj bomo ž njimi, če pojde to tako naprej!

(Mlačnost.) G. dr. Ed. Glantschnigg, načelnik podružnice „šulvereina za Nemce“ v Celji, v prostih urah pa odvetnik v ravno tem mestu, bere v „Deutsche Wacht“ zadnjo nedeljo hude „levite“ tamošnjim Nemcem. Da si napolnjuje „D. W.“ z opominji do nemških prebivaleev, vendar pa, pravi, nima ta podružnica več, kakor 80 udov. To je v resnici velika nehvaležnost!

(Železnica.) V dnevih 16. in 17. aprila pregleduje posebna komisija progo za novo železnico iz Celja skozi Šoštanj v Velenje in se začne pregledovanje dne 16. aprila ob 8. uri v jutro na kolodvoru v Celji.

(Šulvereinska šola.) Na Bregu tik Ptuja čez most si hočejo nekateri ubogi zatirani Nemci ustanoviti šulvereinsko šolo, ker se njih otroci v mestu premalo nemški naučijo.

(Hudodelnik.) Zadnje dni se je Andrej Muršak, posestnik v Voličini v slov. gor., obesil v ječi v št. Lenartu. Obtožen je bil, da je pred leti umoril brata, za tem ženo z otrokom in